

Reîncarnări și dedublări

Sunt încă în viață, dar reîncarnările mele anticipate am deja norocul să le întâlnesc când și când unde nici nu mă aștept: pe aleea unui parc sau pe coridorul unei clinici... Și când nici nu mă aștept – cam o dată într-un deceniu. Reîncarnări sau poate dedublări fără voie. Și mă întreb contemplându-le: oare așa am fost eu copil? Precum făpturile acestea mici care îmi ies în cale? De un bun-simț desăvârșit? Poate cum aș fi vrut să fiu, sau s-ar fi convenit să fiu și n-am fost... Îmi captează privirea acele mici făpturi – fetițe sau băieți – și eu le-o captez pe a lor. Uneori ne privim, fugitiv, ochi în ochi și ne recunoaștem instantaneu: eu am fost tu, tu vei fi eu.

Alteori doar eu sunt acela care le privește cu coada ochiului, cu discreție, prefăcându-mă pentru moment interesat de vreun detaliu de prin preajmă; evit să mă strecur în intimitatea lor, fie și pentru o clipă sau două, pentru a nu strica acolo un echilibru care mă tem să nu se dovedească fragil: poate că acea mică făptură nu dorește să-și scruteze viitorul... întruchipat de mine.

În stația Piața Victoriei de pe magistrala I a metroului bucureștean urcă o mamă încă tânără cu doi băieți. Locuri sunt, dar răzlețe. Tânăra mamă se așază pe același rând cu mine, cu băiatul cel mic în brațe, la vreo

două locuri distanță în stânga mea. Băiețelul n-are mai mult de trei ani. Celălalt, mai mare, de cinci-șase ani, ocupă un scaun pe rândul de vizavi. Doar ce mi-am aruncat ochii spre chipul lui, și l-am și recunoscut: reținut în veselia drăgăstoasă din ochii cu care o privește fix pe maică-sa cu fratele cel mic în brațe; irumpe din adâncul lui responsabilitatea de a-și reprezenta cu brio familia, fără crizele de teatralitate proprii altora de vârsta lui; resemnarea de a se afla preț de câteva minute dezlipit de maică-sa, în văzul tuturor celor din jur; deși mă îndoiesc că alții în afară de mine îl observă. Mă gândesc în care din puținele poze cu mine copil îl regăsesc pe el. Gândul mi se oprește la una singură care i s-ar potrivi. Dar nu se văd pe acea poză a mea nici seninătatea, nici inteligența, nici cumințenia care se citesc pe chipul băiatului ce șade față în față cu mine.

Între stațiile Piața Victoriei și Gara de Nord tunelul descrie o curbă strânsă și de aceea roțile de metal, pe intervalul acela, scrâșnesc îngrozitor. Țiuie. Țipă. Trenul se deplasează lent și țipătul metalic se prelungește insuportabil, încât chipul băiețelului din fața mea se strâmbă a exasperare amuzată în timp ce n-o slăbește din ochi pe maică-sa: gura i s-a lățit, ochii i s-au îngustat, iar rădăcina nasului i s-a încrețit. Înțeleg perfect ce vrea să spună:

E acru! Scrâșnetul roților e acru!

Dar, în brațele maică-sii, fratele lui cel mic crede altceva de vreme ce chipul lui, iată, a rămas aproape inexpressiv, doar o idee preocupat:

Dacă mă gândesc bine, scrâșnetul roților mie mi se pare amar.

Dar încă tânăra mamă îi zâmbește încurajator băiatului cel mare, aflat vizavi:

Hai să nu exagerăm. E totuși suportabil. Aș zice poate că-i un pic cam dulce.

Tunelul se îndreaptă și ne apropiem de Gara de Nord. Scrâșnetul roților de metal a încetat. Iar părerea mea, dacă contează, este că băiețelul din fața mea, cu fruntea acum senină și înaltă, a avut dreptate: a fost acru scrâșnetul roților.

Cuprins

Reîncarnări și dedublări.....	7
Femeia din metrou.....	10
În autobuz, privind pe geam.....	14
Necunoscutei din stația de autobuz.....	17
Pe culoarele vagoanelor.....	20
Schimbare de metrou.....	24
Întristare.....	28
Metroul-dragon.....	29
Biciclete de vânzare.....	31
Un cuvânt nou: turnesol.....	35
La cercul literar.....	38
Oglinzi.....	43
Poarta liceului.....	47
Noi suntem prinți.....	48
Punctul culminant.....	49
Întreruperi.....	52
Bucuria din vis.....	54
Un reper instabil.....	57
Satelit.....	59
Interregio.....	64
Prezență.....	66
Vânzătorul de artificii.....	67
La banca Rohan S.A.....	69

Vernisaj	73
Cerșetori de tot felul	78
Fantomă post-mortem	81
Șanse.....	83
Proprietate.....	85
<i>Naturalia sunt turpia</i>	88
O linie imaginară	92
Semne ale primăverii.....	94
Frați prezumtivi.....	100
<i>Pro bono</i>	101
Pe ploaie	103
Furtul.....	105
Vocea.....	108
Vânt	109
Viața dublă a lui Pichineață.....	110
Afară în furtună	113
Câinele și trenul.....	115
Pe debarcader.....	117
La cafeneaua Calea Lactee.....	119
Despărțire.....	122
Flori presate	126
Cvartal.....	133
Exit	135
50 de ani	141
Insomnie de dimineață	142
Un vânzător ambulant la ușă.....	144
Selecție.....	150
Doamnele Mili și Aneta pe stradă.....	153
Cartea trasă în celofan	156
Fobia străzii.....	158
În stația terminus	161
Miros de gaz	165
Stăpânul vechiturilor.....	167
Figurație.....	170

Pe aleea Rozmarin	174
Amenda.....	177
<i>Fa</i> albastru	179
La capătul celălalt al canapelei.....	182
Ușile metroului	186
Fotografia	190
Cadența	191
Dansul culorilor curcubeului.....	192
Un număr de acrobație pe estradă.....	193
În vestă reflectorizantă.....	195
Culoare	197